

(22) И *же* държишъ праздниктъ на седмицѣ, начаткитъ на жетвата на житото, и праздниктъ на плодосъбиранieto въ свършването на годината.

(23) *В*сяко твое млжско три пѣти въ годината да се явява прѣдъ Господа Иеговѣ, Бога Израилева. (24) Защото *и*ще исплѣди азичницитъ прѣдъ тебе, и *и*ще расшири прѣдѣлитъ ти; и *и* никой не ще пожелае твоята земи, когато възлѣзвашъ да се представишъ прѣдъ Господа Бога твоего. *О*да не сваришъ яре въ млжкото на майка му.

(25) *Д*а не принесешъ крѣвта на жертвата ми съ квасни хлѣбове; и *и* праздничната жертва на Пасхата да не остане прѣзъ нощта до утрито. (26) *Н*ачаткитъ на первитъ плодове отъ земита си да принесешъ въ домъ на Господа Бога твоего. *О*да не сваришъ яре въ млжкото на майка му.

(27) И рече Господь Моисею: *Н*апиши си тѣзи думи; защото по тѣзи думи направихъ заветъ съ тебе и съ Израиля. (28) И *и* четиредесетъ дни и четиредесетъ нощи стоя тамъ съ Господа: хлѣбъ не яде, и вода не пи. *И* написа на плочитъ думитъ на заветъ, десетътъ заповѣди.

(29) И като слѣзаше Моисей отъ Синайската гора, *и*и дѣлѣвъ плочи на свидѣтелството *блѣж* въ раката на Моисея при слѣзването му отъ Гората; тогазъ Моисей не знаеше че *и*кожата на лицето му издаваше зари като бѣ говорилъ *Богъ* съ него. (30) И видѣ Ааронъ и всѣхитъ Израилевы снове Моисея, и ето, кожата на лицето му издаваше зари; и убомъха се да приближатъ при него. (31) И повика ги Моисей; и вѣрихъхъ се къмъ него Ааронъ и всѣхитъ начальници на събранието, и говори съ тѣхъ Моисей. (32) И слѣдъ това всѣхитъ Израилевы снове приближиха; и *и* заповѣда имъ всичко що му говори Господь на Синайската

гора. (33) И свърши Моисей да имъ говори; а *и* имаше на лицето си покривало. (34) И *и*когато възлѣзаше прѣдъ Господа да говори съ него, вдигаше покривалото додѣ да възлѣзе; и излизаше и говореше на Израилевитъ снове онова което му бѣше заповѣдано. (35) И видѣхъ Израилевитъ снове лицето Моисеево че кожата на Моисеевото лице издаваше зари; и Моисей туряше пакъ покривалото на лицето си додѣ да възлѣзе да говори съ него.

ГЛАВА 35.

И събра Моисей всѣхито събрание на Израилевитъ снове и рече имъ: *Г*ова е което заповѣда Господь да правите. (2) *Ш*естъ дни да се работи работа; а седмий день да ви бѣде свѣтъ, събота на упокоение *посвященна* Господу: всякой който работи въ него *день* да се умъртъи. (3) Въ съботенъ день *да* не кладете огнь въ никое отъ жилищата си.

(4) И говори Моисей на всѣхито събрание отъ Израилевитъ снове и казваше: *Т*ова е словото което Господь заповѣда и рече: (5) *В*земте припошение за Господа отъ каквото имате: всякой *и*който има произволение въ сѣрдцего си нека принесе припошението Господне: злато, и сребро, и мѣдъ, (6) и сине, и багрѣно, и червено, и виссонъ, и козина, (7) и очервени кожи отъ овни, и азвочки кожи, и дърво ситтимъ, (8) и масло за свѣтлене, и *и* аромати за масло на помазанието и за благоуханното каденне, (9) и онискови камене, и камене да се вложатъ на ефодътъ и на наградникътъ. (10) И *и* всякой мѣдръ сѣрдцемъ между васъ да дойде и да направи всичко което заповѣда Господь: (11) *и*скинята, прикрывътъ ѝ, покривалото ѝ, пегелкитъ ѝ, и дѣ-

ж Гл. 23; 16. Втор.

18; 10.

16; 10, 13.

ж Гл. 23; 18.

ж Гл. 23; 14, 17.

ж Гл. 12; 10.

Втор. 16; 16.

ж Гл. 23; 19. Втор.

ж Гл. 33; 2. Лев.

26; 2, 10.

18; 24. Втор. 7; 1.

ж Гл. 23; 19. Втор.

Псал. 78; 55. 80; 8.

14; 21.

и Втор. 12; 20. 19; 8.

ж Ст. 10. Втор. 4; 13.

ж Визл. Вит. 35; 5.

31; 9.

2 Лѣт. 17; 10.

р Гл. 24; 18. Втор.

Прит. 16; 7. Дѣян.

9; 9, 18.

с Ст. 1. Гл. 31; 18.

32; 16. Втор. 4; 13.

10, 2, 4.

ж Гл. 32; 15.

ж Мат. 17; 2. 2 Кор.

3; 7, 13.

ж Гл. 24; 3.

ж 2 Кор. 3; 13.

ж 2 Кор. 3; 16.

ж Гл. 34; 32.

ж Гл. 20; 9. 31; 14, 15.

Лев. 23; 3. Числа

15, 32, и др. Втор.

5, 12. Лука 13; 14.

ж Гл. 16; 28.

ж Гл. 25; 1, 2.

ж Гл. 25; 2.

ж Гл. 25; 6.

ж Гл. 31; 6.

ж Гл. 26; 1, и др.